

Posudek oponenta diplomové práce

M. HOLEČKOVÁ, *Svátosti v dokumentech II. vatikánského koncilu*, diplomová práce, Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy v Praze (vedoucí práce Tomáš B. Mohelník, Th.D.), Praha 2017.

Diplomová práce Marie Holečkové si klade zajímavý a celkem ambiciózní cíl: «zmapovat důležitá místa dokumentů II. vatikánského koncilu, která se zabývají svátostmi z teologického hlediska, tato místa pak zkategorizovat a porovnat se sekundární literaturou» (str. 9).

Co do rozsahu a formálních náležitostí práce splňuje podmínky požadované pro diplomovou práci.

Po formální stránce je práce velmi dobrá; kapitoly jsou logicky a srozumitelně členěny, citace jsou uváděny jednotným způsobem. Za drobný nedostatek lze však považovat například nedůsledný způsob uvádění latinských názvů jednotlivých koncilních dokumentů, kdy by bylo možná vhodnější použít psaní latinského názvu kurzívou i v názvech jednotlivých podkapitol.

Po jazykové stránce je práce psána srozumitelným a věcným jazykem. V textu se vyskytují pouze občasné drobné chyby v syntaxi, například vynechávání čárky v nesouřadném větném spojení, či občasné opomenutí oddělení vedlejší věty vložené čárkou na konci a na začátku. Vzhledem k tomu, že autorka vychází z latinského originálu koncilních akt (což si zaslouží jednoznačné ocenění), lze možná diskutovat o vhodnosti některých překladů, například o vhodnosti přeložit *sacramentum ordinis* jako «svátost stavu» (např. str. 50, 58, 61).

Metodu a strukturu své práce autorka definuje jasně a také se jí drží.

Po obsahové stránce je třeba autorku pochválit za obě části její práce, a to jak za část analytickou (kapitoly 1 až 6), tak i syntetickou (kapitola 7).

Zejména v analytické části vykazuje velmi pečlivou a poctivou práci s koncilními akty (ke každému vybranému konečnému koncilnímu textu týkajícímu se svátostí – ať už ve smyslu sedmi svátostí nebo ve smyslu širšího použití tohoto termínu – hledá v koncilních aktech patřičnou genezi výsledného textu a tu také ve stručnosti reprodukuje). A je to právě především tento jednotný způsob zpracování koncilních akt k jednotlivým vybraným článkům dokumentů týkajících se svátostí, ve němž lze spatřovat největší a ocenění hodný přínos její práce. Možná jen škoda, že se ve své práci neodvážila více vstoupit do pozadí diskuzí koncilních otců, například čtenáři aspoň přiblížit důvody, co vedlo tu či onu z koncilních „stran“ k příslušným námitkám, dotazům či pozměňovacím návrhům (ale je jasné, že něco takového by patrně přesahovalo „formát“ této diplomové práce).

V syntetické (relativně krátké) části autorka shrnuje jednotlivé důležité akcenty koncilní teologie svátostí – to hodnotí v závěru své práce správně (str. 102n) –, nicméně by této části neškodilo větší teologické rozvinutí, protože autorka se v ní víceméně soustředí především na shrnutí toho, o čem už v předešlých kapitolách byla

řeč (a možná vzhledem k povaze této kapitoly až přespříliš znovu cituje jednotlivé koncilní dokumenty). Čtenář se v této části také možná jen málo dočká slibovaného «porovnání se sekundární literaturou».

Drobné výhrady však neubírají na kvalitě této diplomové práce, a proto ji v každém případě doporučuji k obhajobě.

ThLic. Jan Houkal, Th.D.
Praha, 16. 06. 2017